

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 8. maj 2015 i sag nr. BS 38A-2999/2014:

[Indklagede]
mod Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 25. juni 2014, vedrører om en advokat har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med opkrævning af sagsomkostninger og ved at have rettet direkte henvendelse til en part, som var repræsenteret af advokat.

Sagsøger har påstået Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 ophævet, subsidiært formildelse af sanktionen.

Sagsøgte har påstået stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 i sagsnummer 2013-3514.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnet afsagde den 28. maj 2014 følgende kendelse i sagen:

" ...

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede].

Sagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved uberettiget at have opkrævet sagsomkostninger og ved at have rettet direkte henvendelse til [klager] trods kendskab til, at hun var repræsenteret af

advokat.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 5. november 2013.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [klager] og [X], der var repræsenteret af advokat [A], ved dom afsagt af Retten i [bynavn] den 5. januar 2012 bl.a. blev dømt til at betale delvise sagsomkostninger til [Y] med 50.000 kr.

Ved ankedom afsagt af Østre Landsret den 24. september 2013 blev [klager] og [X] dømt til at betale [Y] 30.750 kr. i sagsomkostninger for begge retter. Af dommens præmisser fremgår under afsnittet "Sagsomkostninger":

"[Klager] og [X] skal i sagsomkostninger for begge retter til [Y] betale 30.750 kr. Beløbet omfatter 750 kr. til dækning af retsafgift for landsretten og 30.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand."

I brev af 27. september 2013 til advokat [A] skrev [indklagede] følgende:

- *"Jeg skal venligst bede dig om at indbetale de for by- og landsret tillagte sagsomkostninger for byretten med tillæg af renter efter rentelovens § 8 A*
- *Beløbet bedes indbetalt på kontonr.[...]"*

Advokat [A] sendte mail til [klager] og [X] om betalingsanmodningen fra [indklagede], hvorefter [klager] overførte 30.750 kr. direkte til [indklagede].

Den 17. oktober 2013 skrev [indklagede] bl.a. følgende til [klager]:

"Tak for indbetaling af kr. 30.750,00. Dette er alene omkostningerne for landsretten og jeg mangler således at modtage indbetaling af sagsomkostningerne for byretten, fastsat til kr. 50.000 ved dom af 5. januar 2012. I medfør af rentelovens § 8A forrentes dette sagsomkostningskrav 14 dage efter domsafsigelsen, altså den 19. januar 2012."

Renterne blev opgjort til i alt 6.517,30 kr.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved i strid med omkostningsbestemmelsen i Østre Landsrets dom at have afkrævet hende betaling af de sagsomkostninger, der blev hende pålagt ved byrettens dom, og ved at have fremsendt betalingsanmodning direkte til hende, selvom han var bekendt med, at hun var repræsenteret af advokat [A].

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at der næppe kan have været tale om en fejltagelse fra [indklagede]s side, idet denne har praktiseret som advokat i mange år og derfor må antages at være i stand til at læse og forstå dommes bestemmelser også hvad angår sagsomkostninger. Videre har hun anført, at selvom indbetalingen af 30.750 kr. blev foretaget direkte af hende og ikke via advokat [A], så ligner det en tanke, at [indklagede] efterfølgende sender den ukorrekte betalingsanmodning uden om advokaten.

Indklagede:

[indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han må erkende, at han har misforstået Østre Landsret dom og således ikke har været tilstrækkelig opmærksom på, at landsretten omgjorde byrettens omkostningsbestemmelse.

[indklagede] har endvidere anført, at han beklager at have fejlforstået dommen.

Videre har han anført, at da han intet hørte fra advokat [A] efter at have fremsendt betalingsanmodning til hende, og da han efterfølgende modtog betaling direkte fra [klager], gik han ud fra, at advokat [A] ikke længere repræsenterede [klager], hvorefter han i overensstemmelse med sædvanlig praksis skrev direkte til hende.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke har udvist den fornødne omhu i forbindelse med opkrævning af sagsomkostninger hos [klager] og [X] efter dommen i Østre Landsret, hvorfor [indklagede] har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet finder endvidere, at [indklagede] ikke på grund af indbetalingen direkte fra [klager] har haft grundlag for at konkludere, at advokat [A] var udtrådt som advokat for [klager]. [indklagede] har derfor ved efterfølgende at rette direkte henvendelse til [klager] tilsidesat god advokatskik.

Da der er tale om to overtrædelser, pålægger Advokatnævnet [indklagede] en bøde på 20.000 kr., jf. § 147 c, stk. 1.

[indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[indklagede] pålægges en bøde på 20.000 kr.

...”

Forklaringer:

Der er afgivet forklaring af sagsøger, [indklagede].

[indklagede] har forklaret blandt andet, at han blev advokat i 1997/1998, hvor han fik møderet for landsret, og han fik møderet for højesteret i 2002. Hans arbejder navnlig med forsikringsager primært med hensyn til professionelt ansvar inden for entrepriseretten. Sagsøger har aldrig tidligere været ude for, at der er blevet klaget over ham. I den konkrete sag repræsenterede han en ingeniør i en ad citationssag, hvor en entreprenør havde anlagt sag mod bygherrerne i en entrepriseresag. Sagen drejede sig om familien [efternavn] private hus, der var blevet ombygget. I byretten blev der gennemført et langvarigt syn og skøn, og hans klient, som var stævnet for ca. 600.000 kr., blev næsten frifundet, idet han kun blev dømt til at betale 30.000 kr. I landsretten blev hans klient pure frifundet. Ved sin gennemlæsning af præmisserne hæftede han sig ved, at landsretten skrev, at familien [efternavn] ikke kunne forvente, at sagsøgers klient kunne bistå med juridisk rådgivning. Landsretten udtalte også, at det forhold, at der var ført tilsyn, ikke fritog entreprenøren for at levere mangelfrit arbejde. Der var også syn og skøn under ankesagen. Sagsøger havde under ingen omstændigheder forestillet sig, at hans klient skulle have 30.000 kr. i sagsomkostninger for begge retter. Han havde slet ikke forestillet sig, at det kunne være sådan. Han læste konklusionen og præmisserne, men hæftede sig ikke ved, at det i præmisserne var anført, at de fastsatte sagsomkostninger var for begge retter. Han fik ikke nogen reaktion på brevet af 27. september fra [klagers] advokat, [A]. Der var sket flere advokatskift under sagen på bygherrens side.

Han mente, at han også forsøgte at ringe til advokat [A], og at han ikke fik kontakt. Han opfattede det som helt oplagt, at hun var udtrådt af sagen. Han havde efterfølgende kontaktet advokat [A], der havde besvaret hans henvendelse ved en mail af 11. juni 2014, hvor advokaten ikke var meget for at oplyse, om hun var udtrådt eller ej, og hun forklarede ikke, hvorfor hun ikke svarede på hans henvendelse om betaling af sags- omkostninger. Advokat [A] havde oplyst, at [klager] ikke ville betale [A]s salær, og derfor ville advokaten ikke bruge mere tid på sagen. Sagsøger havde ikke følt sig i tvivl om, at advokaten var udtrådt, fordi hun

ikke svarede på hans henvendelse, og fordi indbetalingen kom direkte fra familien [efternavn].

Da han skrev brevet af 17. oktober 2013, foregik det som en ren ekspedition. Han mente, at sekretæren gjorde ham opmærksom på, at der var kommet en betaling på 30.000, og sekretæren udfærdigede et nyt brev med renter, som han skrev under. Da han modtog klagen den 5. november 2013 hev han dommen frem og opdagede, at de ikke skulle have 80.000 kr., men kun 30.000 kr. for to retter. Han modtog ikke nogen reaktion på sit brev af 17. oktober 2013, før han modtog klagen. Foreholdt, at han rent faktisk modtog nogle sagsomkostninger efter at have skrevet til [A], og at det måtte forudsætte, at der havde været kontakt mellem [klager] og [A], forklarede han, at han ikke vidste, om hans brev var blevet sendt videre. Han mente at han ringede til [A] og lagde en besked, men at han ikke fik noget svar. Brevet af 17. oktober 2013 var ikke sendt i kopi til [A].

Parternes synspunkter

Sagsøgers advokat har i påstandsdokument af 25. marts 2015 anført følgende:

”

For så vidt angår sagsøgers fejlagtige opkrævning af sagsomkostninger, gøres det gældende

at der er tale om en ekspeditionsfejl i en rutineopgave, men at fejlen ikke udgør en overtrædelse af reglerne om god advokatskik,

at fejlen er undskyldelig, idet det bemærkes, at sagsgenstanden i Byretssagen i relation til adciterede [Y] (repræsenteret af sagsøger) udgjorde i alt 673.232,34 kr. og for Landsretten 539.331,57 kr., at der for begge retter blev afholdt syn og skøn, at nævnte [Y] fuldt ud blev frifundet i Østre Landsret, at Byretten i delvisse omkostninger havde tilkendt nævnte part 50.000 kr., at de tilkendte omkostninger for Landsretten er fastsat langt under de vejledende salærtakster, samt at det ikke af konklusionen i Østre Landsrets dom fremgår, at sagsomkostningerne på 30.000 kr. gælder for begge retter,

samt

at sagsøger straks rettede for sig, da han opdagede fejlen.

Ad sagsøgers direkte henvendelse til [klager] gøres det gældende

at sagsøger var berettiget til at rette henvendelse direkte til [klager], idet hans henvendelse til hendes advokat den 27. september 2013 ikke var blevet besvaret, og idet sagsøgers direkte henvendelse først skete den 17. oktober 2013,

at en advokat er berettiget til at fremsende påkrav direkte til en debitor, ikke mindst når

han som i denne sag tidligere og uden reaktion har fremsendt påkravet direkte til debitors advokat,

at sagsøger med rette ikke følte sig i tvivl om, at [klagers] advokat var udtrådt af sagen på linje med de tidligere advokater, der havde repræsenteret [klager], jfr. duplikken, samt

at sagsøgers korrekte antagelse af, at [klagers] advokat var udtrådt blev bestyrket af, at [klager] indbetalte omkostningerne direkte til sagsøger.

...”

Sagsøgtes advokat har i påstandsdokument af 25. marts 2015 anført følgende:

”...

Til støtte for den nedlagte påstand henviser sagsøgte til begrundelsen i Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014, idet det gøres gældende, at sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Ad sagsøgers uberettigede opkrævning af sagsomkostninger

Sagsøger har ved at opkræve sagsomkostninger i strid med landsrettens omkostningsafgørelse - hvilket er erkendt af sagsøger og dermed kan lægges til grund ved sagens afgørelse - ikke udvist den fornødne omhu i forhold til sin modpart. Det fremgår således udtrykkeligt af landsrettens dom, at de af landsretten tilkendte sagsomkostninger angik omkostningerne for begge instanser og således ikke kun for landsretten. Der er således ingen tvivl om, at sagsøger har handlet i strid med god advokatskik ved uberettiget at opkræve et uberettiget sagsomkostningsbeløb hos klageren.

Sagsøger burde på den baggrund ved en omhyggelig gennemgang af Østre Landsrets dom (Gf. bilag 3) have sikret sig, at hans kontor ved anmodning om klagers opfyldelse af dommen, ikke fremsatte uberettigede betalingskrav.

Opkrævning af krav fastlagt ved dom er - hvad enten det drejer sig om hovedstol eller sagsomkostninger - en sådan almindelig og hyppigt forekommende opgave for advokater - at det kan forventes at denne opgave forvaltes med fornøden omhu og grundighed. Fejl ved ekspeditionen af krav om betaling af sagsomkostninger kan og vil ofte føre til tvist mellem parterne. Det kan derfor med rette forventes at en advokat selv kontrollerer og gennemgår dommens konklusion og sikrer sig, at der ikke efterfølgende rejses uberettigede krav over for klientens modpart.

Ved at undlade dette har sagsøger handlet culpøst og derfor handlet i strid med god advokatskik ved den uberettigede opkrævning af sagsomkostninger.

Ad sagsøgers henvendelse til modpartens klient

Da sagsøger skrev til klagers advokat, [A], jf. sagens bilag A, oplyste sagsøger ikke at han ved manglende reaktion fra [As] side ville lægge til grund, at hun var udtrådt af sagen. Sagsøger har heller ikke - efter det oplyste - rykket advokat [A] for en tilbagemelding på sit brev af 27. september 2013, og meddelte at han ville betragte manglende reaktion som udtryk for, at hun var udtrådt af sagen.

Sagsøger har heller ikke på anden måde forsøgt at få afklaret, hvorvidt advokat [A] var udtrådt af sagen.

Advokat [A] meddelte ikke sagsøger, at hun var udtrådt af sagen og ikke længere repræsenterede klageren. Det er derfor uklart, hvorfor sagsøger mente sig berettiget til at rette direkte henvendelse til klageren, når sagsøgerens henvendelse til advokat [A] medførte, at sagsomkostningerne blev indbetalt.

Henset til at sagsøger modtog sagsomkostninger direkte fra klageren umiddelbart efter sagsøgerens brev til advokat [A] (bilag A), og henset til at sagsøger fra advokat [A] ikke modtog meddelelse om, at hun var udtrådt af sagen, gøres det gældende, at sagsøger har handlet i strid med god advokatskik, jf. de advokatetiske regler pkt. 17.3, ved at rette henvendelse til klageren, idet sagsøger ikke havde noget grundlag for at antage, at klager ikke længere var repræsenteret af advokat.

På denne baggrund fastholdes det, at sagsøgtes kendelse af 28. maj 2014 skal stadfæstes.

..."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Retten's begrundelse og afgørelse

Retten har med hensyn til opkrævningen af sagsomkostninger lagt vægt på, at det i Østre Landsrets dom af 24. september 2013 i domskonklusionen er anført, at "[klager] og [X] skal inden 14 dage betale [Y] 30.750 kr. i sagsomkostninger." Det fremgår således ikke af domskonklusionen, at beløbet på 30.750 kr. udgjorde sagsomkostninger for begge retter. Retten har tillige lagt vægt på at der efter byrettens og landsrettens øvrige resultat med hensyn til sagsøgers klient ikke umiddelbart var anledning til at betvivle landsrettens formulering i selve domskonklusionen. Da sagsøgers opkrævning af sagsomkostninger må anses for at have været i overensstemmelse med domskonklusionen og da sagsøgers klient ikke umiddelbart havde interesse i at få afklaret, om det skyldes en fejlskrift, at der ikke i domskonklusionen var skrevet "for begge retter", findes det forhold, at sagsøger overså uoverensstemmelsen mellem domskonklusionens formulering og præmissernes ordlyd ikke at indebære en sådan mangel på omhu, at han derved tilsidesatte god advokatskik.

Retten lægger med hensyn til sagsøgers direkte henvendelse til [klager] vægt på, at sagsøger sendte opkrævningen til klagerens advokat, og at der på den baggrund skete indbetaling. Det forhold, at indbetalingen blev foretaget direkte af klageren findes ikke at kunne tages som udtryk for, at klagerens advokat var udtrådt af sagen. Da sagsøger måtte indse, at modparten ikke havde samme opfattelse af størrelsen af de sagsomkostninger, der skulle betales, og da sagsøger ikke findes at have haft noget grundlag for at konkludere, at modpartens advokat skulle være udtrådt af sagen, samt da sagsøger heller ikke indhentede modpartens advokats forudgående samtykke til - eller gjorde advokaten bekendt med - at han rettede henvendelse direkte til hendes klient findes sagsøger ved efterfølgende at rette direkte henvendelse til [klager] at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt. Retten har ved fastsættelsen taget hensyn til sagens værdi, forløb og udfald.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 i sagsnummer 2013-3514 ændres, således at [indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

Hver part bærer egne omkostninger.

Anette Burkø
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 8. maj 2015.

